

Lenca

Kültür – Sanat - Edebiyat

Ali BAKIR

Hatta en zarar verdiği tarafı OKUMAMAK. Bizi kitaplardan uzaklaştıran bu yaşam şekli çoğu çocuğun kitap sevgisini de köreltmekte ve kitap girmeyen evlerin çoğalmasına sebep olmakta.

Size söylemek istediğim hayatı boş yaşamayalım. Teknolojinin faydalarını ve zararlarını bir bir düşünüp ona göre hayatımıza girmelerini sağlayalım. Bizler de özlenen, parmakla gösterilen toplumlar arasına girelim ve örnek birer insan olarak adımlarımızı sağlam atalım.

Sonay KURT
TOPLUM

Toplum konusu ele alınan, üzerinde en çok durulan konulardan birisi. Ben de toplumu kendi yaşadıklarım ve gördüklerim doğrultusunda ele almayı uygun buldum.

Eski toplum mu daha iyi bir nesildi, günümüz toplumu mu? Bu en çok karşılaştığımız sorulardan biri. Tabi her insan kendi yaşadığı dönemin özellikle savunucusu olacaktır. Ancak şu bir gerçektir ki eski toplumların birliktelik anlayışları, paylaşımları günümüzden çok farklı. Eskiden insanların teknolojik aletleri çok fazla kullanmaması, akşam yemeklerinde yapılan sohbetler, küçüğün büyüğe saygı duyduğu, büyüğün ise küçüğe sevgiyle karşılık verdiği zamanlardı. Çocuklar sokak aralarında ellerindeki toparla saatlerce oynar, sesleri bütün evlerin odalarına dolardı. Bu mutluluk ve arkadaşlıkla büyüyen çocukların geleceğin emanet edilen çocuklar olması kadar güvenilir bir düşünce daha olamaz herhalde. Yeni toplum düzeninde ise herkesin teknolojik aletlere bağlı ve bağımlı olması, konuşmak yerine yazılan iki kelime ile sohbetlerin geçitirilmesi, yapılan ev ziyaretlerinin azalması... Bizleri mutsuzluğa ve umutsuzluğa sürükleyen en önemli etkenlerden sadece birkaçı. Elini attığı her şeye ulaşabilen, hiçbir şeyden yoksun olmayan, istekleri karşılandıkları halde daha da mutsuz olan insanların sayısı artmadı mı sizce de? Bu insanların çoğunun sevgi ve saygı yoksunu kişiler olarak hayata atılması ne acı. Bizim yapamadığımız belki de sınırlarımızı çizememek. Hayatımızı kolaylaştıran teknolojiden bağımsız olarak nefes alamamak. Gerektiği zaman kullanıp gerekmediğinde bir köşeye bırakmamak. Kendimizi kontrol etmekte eksik olmak.

Eray DARKA
GÖLGE

Gece yarısı sokakta gezinirken bakıyorum;
Gölge babam gibi arkamda dimdik
GURURLANIYORUM...

Babam diyor, bu günleri görseydi
Nasıl göğsünü gere gere gezinirdi.
ÖZLÜYORUM...

Hadi yürü, hadi çalış, hadi evlen der dururdu.
Zamanla yarışır gibi her günü bir saati kurulu
HATIRLIYORUM...

Bu gece yağmurdan ıslanan bedenim mi yoksa;
Yalnızlığın verdiği bir ürperme mi bilmiyorum.
TİTRİYORUM...

Arkam ne kadar aydınlık olsa da önüm karanlık
Yol gösteren tek insan da yok artık
KORKUYORUM...

Ama biliyorum hem önümü hem arkamı,
Aydınlatacak bir ışık çıkıp bir gün gelecek
BEKLİYORUM...

Berat ALICI
HAYAT

Yaşım BİR, gülümsüyorum çevremdeki herkese
Sevdiklerimin kollarında konuşuyorum gözlerimle.

Yaşım ÜÇ, yürüyorum hatta önüme bakmadan koşuyorum
Anne babamın sevgilerini ve seslerini diğerlerinden ayırıyorum.

Yaşım ALTI, okula başlıyorum heyecanla
Annemin gözleri doluyor sınıfa koşmamla.

Yaşım ON BİR, karamsarlık çöküyor içime
Bu yaşta, bu kadar içine kapanmışlık niye?

Yaşım ON SEKİZ, kuş gibi özgür hissediyorum kendimi
Ben evden kaçmayı hayal ediyorum, üniversiteye gidiyor kimi...

Yaşım YİRMİ BEŞ, evde babam yok annemi görüyorum
Kitaba gömülmüş sessiz sessiz ağlarken buluyorum...

Yaşım OTUZ BEŞ, yaşadıklarımın sanki yetmiş
Yaşlanan ruhum! Yalnızlığımın bir kez daha tükenmiş.

Yaşım ALTMİŞ, ne annem kalmış ne babam
Selam verenim bile yok gölge bile olmayan bu dünyadan.

Yaren Fadime BAYIK

BİR NEFES SEVGİ

4.BÖLÜM

Yeni yıl...

Yeni yıl umut demektir ya hani şimdi bu umudu kocasına vermek istiyordu. “Gelecekte...” dedi genç adam. Gelecekte çocuklarımız olacaktı.” diye gülümseyerek bitirdi cümlesini. Genç kadın için sevdiği adam gülmeliydi ve o gülüş kendisine bahşetmeliydi. Genç kadın da gülümsemek istese de yapamamıştı. Sadece dudağı hafifçe yana kıvrılmıştı. Ancak bunda da büyük bir acı hissetmişti. Fakat karısından gelen bu mucizeyi kocası görememişti.

Umut... çocuklarının ismi umut olacaktı. Onların Umut'u...

Açmayacaktı karısı gözlerini... Yeni yıla onun bakışları olmadan girecekti. Genç kadın yavaşça oynattı gözlerini. Sevdiği adam daha fazla acı çekmesine izin vermeyecekti, vermemeliydi.

Özür dilerim...

Genç kadın bunu duyunca daha fazla zorladı kendisini. Asıl kendisi özür dilemeliydi sevdiği adamdan. Onu yıprattığı için... Onu ağlattığı için asıl kendisi özür dilemeliydi.

Aralamaya çalıştı gözlerini korkarak. Olmuyordu. Yeniden denedi ve yeniden. Usanmadan acı çekse de vazgeçmeyecekti. Kocasını ondan vazgeçmemişken, umudunu kaybetmemişken kendisi de vazgeçmeyecekti. Ne demişti kocası hastalığı öğrendikleri zaman:

“Neşe alabiliyorsak bir umut var demektir. Sakın umudunu – umudumuzu kaybetme.”

O kadar güzeldi söyledikleri .Umudunu yitirme ...

Genç kadının önce kirpikleri yavaşça birbirinden ayrılıyor gözleri küçük bir pencere aralanması gibiydi. Kendisini zorlayarak açtı gözlerini oda da ki hafif ışığa alışmaya çalıştı. Kocasını hala fark etmemişti kendisini gülümsedi mutluluktan başarmıştı. Genç adam karısının elinin üzerindeki başını kaldırmadan bir müddet bekledi .

“Ağ..la..ma...” diyebilirdi genç kadın zorlukla boğazları ve dudakları o kadar kuruydu ki konuşmakta zorlanmıştı. Böyle zamanlarda hastalar ilk önce ”su” derdi ama genç kadın “ağlama” dedi.

Kocasının ağlamasına dayanamazdı çünkü kadın “yeni yılımız” diyebilirdi sadece. Aşk buydu ...Sadakat buydu...Sevgi buydu...Bu yılda , diğer gelecek yeni yıllarda da hep birlikte olacaklardı .

20 Yıl Sonra ...

“Anne hadi bir kere daha anlat babamın sana olan aşkını .”diyerek annesine baktı genç kız anne ve babasının hikayesini her dinleyişte göz yaşlarına engel olamıyor ve bir kez daha dinlemek istiyordu .

“Büşra artık kırklı yaşlarındaydı ve yüzünde yer yer çizgiler belirmişti. Bu kırk yıllık hayatına üç değerli isim girmişti ERDEM...MÜJDE...UMUT...

“Aşk uğruna ağlamak erdemliktir oğlum .”dedi kocası Büşra'nın gözlerine bakarak Erdem mutlulukla ailesine bakıyordu : Asi çocuğu Umut , narin kızı Müjde ve aşık olduğu ,nefes alma sebebi olan Büşra .

“Teşekkür ederim baba , annemden vazgeçmediğin için ve teşekkür ederim umudunuzu yitirmediğiniz yaşattığınız için.”diyerek anne ve babasına büyük bir mutlulukla sarıldı .

Çağlayan AVAN

Halime Tuğçe ÇALIŞ RENKLERİN ÖTESİ

Renk deyince kimi zaman gökkuşağı gelir aklımıza kimi zaman bir kuru boya. Yaşımıza, yaşantımıza göre bir anlam yükleriz bu canlılığa. Peki, ne anlama gelir SARI, MAVİ, BEYAZ, SİYAH, KIRMIZI, YEŞİL...

BEYAZ: Saflığın, temizliğin, masumiyetin ifadesidir. Mesela, hayatımızda sevdiğimiz insanlar beyazdır, sevmediklerimiz siyah. Bize zarar vermez beyaz olanlar. Sırdaşımız, canımızdan öte dostumuz olmuştur. Hayatımızın dönüm noktalarını oluşturan önemli günlerde hemen vermez miyiz bir demet beyaz çiçek siparişlerini...

YEŞİL: Yeşil, güvendir. Sevdiğine, arkadaşına, anne-babana güvendir. Yeni fikirlerin doğmasına, yeni ufukların açılmasına fırsat verir. Bir nevi ilham perisidir hayatımızdaki. Yaşamın farklı renklerini görmek, keşfetmek için üçüncü bir gözdür bedenimizdeki...

SİYAH: İçimizde dizginlemeye çalıştığımız duyguları ifade eder. Fazlası zarardır. Yükselmek istersiniz, en tepeye ulaşmak ama attığımız adımlar insanlara zarar verirse, gözünüz hiçbir şey görmezse geleceğiniz de bir siyah toz bulutuna döner adeta. Yaptıklarını silip götürür. Karamsarlığa düşer, hayata verdiğiniz anlamı kaybederirsiniz.

MAVİ: Yeryüzüne yansıyan, denize rengini veren mavi. Yaşantımıza sakinlik, dinginlik verir. Her şeyi akışına bırakır çoğu zaman. Kimi zaman da kötülöklere karşı bir kalkandır. Bunun için evlerimize, iş yerlerimize, çocuğumuzun kıyafetinin bir köşesine ilıstiriveririz nazar boncuğumuzu. Kimi zaman berekettir, verimliliğin temsilidir. Yükselmenin, ulaşılmak istenilen hedeflerin başlangıcı, temelidir.

Bu şekilde uzayıp gider renklerin bin bir tonu. Hayatımızı ne kadar etkiler bilinmez ama hayata bakışımızı dile getirmek adına en güzel misalleri içinde barındırır doyusya. İster inan, ister inanma; orası da sana kalmış nasıl olsa...

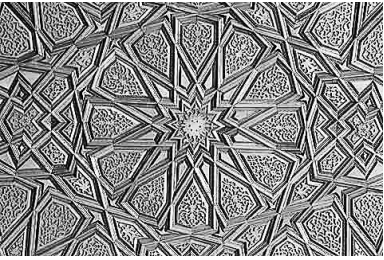

Adam için bir tepsi baklava yaptırmış. Tepsideki her bir baklava diliminin altına bir altın saklamış. Adamlarına bu tepsiyi götürüp bir kişinin adağı diyerek kısmetsiz adama vermelerini ve adamı gizlice izlemelerini istemiş. Adamlar götürüp tepsiyi kısmetsize vermişler. Durumu anlatmışlar. Adam sevinçle almış tepsiyi evinin yolunu tutmuş. Yolda bir akrabasına denk gelmiş. Bizim kısmetsiz durumu anlatmış. Akrabası da “Senin baklavadan çok paraya ihtiyacın var. Al şu iki altını tepsiyi bana sat.” demiş. Bizim kısmetsiz buna memnun olmuş ve tepsiyi vermiş. Olanları sultana anlatmış adamlar. Sultan şaşırmış. Tekrar bir emir daha vermiş. Bu adamın her gün geçtiği köprüünün her zaman yürüdüğü tarafa altınları o gelmeden hemen önce koymalarını ve adamı izlemelerini emretmiş. Adamlar gidip altınları koymuşlar ve kısmetsizi beklemeye başlamışlar. Kısmetsiz adam köprüünün başına gelince “Ya, hergün köprüünün bu tarafından yürüyorum bugün de diğer taraftan yürüyeyim.” demiş. Sultan bu olanları da duyunca sinirlenmeye başlamış. Adamlarına hemen emretmiş “Bu adamı tutup hemen devlet arazilerinden birine getirin.” demiş. Adamlar gidip hemen kısmetsizi almışlar ve araziye getirmişler. Adam ne olduğunu anlayamamış tabi. Tir tir titremeye başlamış. Sultanın adamlarından biri konuşmaya başlamış. “Yerden istediğin bir taş alacaksın. Atabildiğin kadar uzağa atacaksın. Attığın yer kadar arazi senin olacak.” demiş. Adam duyduklarına inanamamış. Sevincinden eli ayağı birbirine dolanmış. Hemen yerden bir taş almak için eğilmiş. O taşı mı alsam bu taşı mı derken büyük bir kaya parçasını seçmiş. Tam kaldırıp atacakken taş elinden kayıp ayağının dibine düşüvermiş. Kısmetsiz adamın burada da yüzü gülmemiş. Sultan olanları duyunca hemen adamı yanına getirmelerini emretmiş. Sultanın adamları bizim kısmetsizi tutup sultanın karşısına çıkarmışlar. Sultan adamı tutup devlet hazinesinin bulunduğu odaya getirmiş. Eline de bir kürek vermiş. “Küreği daldır ne gelirse senindir.” demiş. Adam heyecandan küreği ters tutmuş ve küreğe hiçbir şey gelmemiş. Bunun üzerine Sultan Mahmut o meşhur sözü söylemiş: VERMEYİNCE MABUT NEYLESİN SULTAN MAHMUT...

Veysel ÖZTÜRK VERMEYİNCE MABUT NEYLESİN SULTAN MAHMUT

Deyimlerin anlamlarını her zaman merak etmişimdir. Hepsinde ayrı bir hikaye ve yaşanmışlık vardır. Ara ara araştırırım nasıl doğduğunu bu deyimlerin. En son okuduğum bir deyim hikayesini paylaşmak istiyorum sizlerle.

Günün birinde Sultan Mahmut zamanında kısmetinin bağlı olduğu söylenen bir adam varmış. Bu adamın kısmetsizliği sultana kadar gitmiş. Sultan biçare adamın kısmetsizliğini bir de kendisi deneyip görmek istemiş. Kısmetsiz

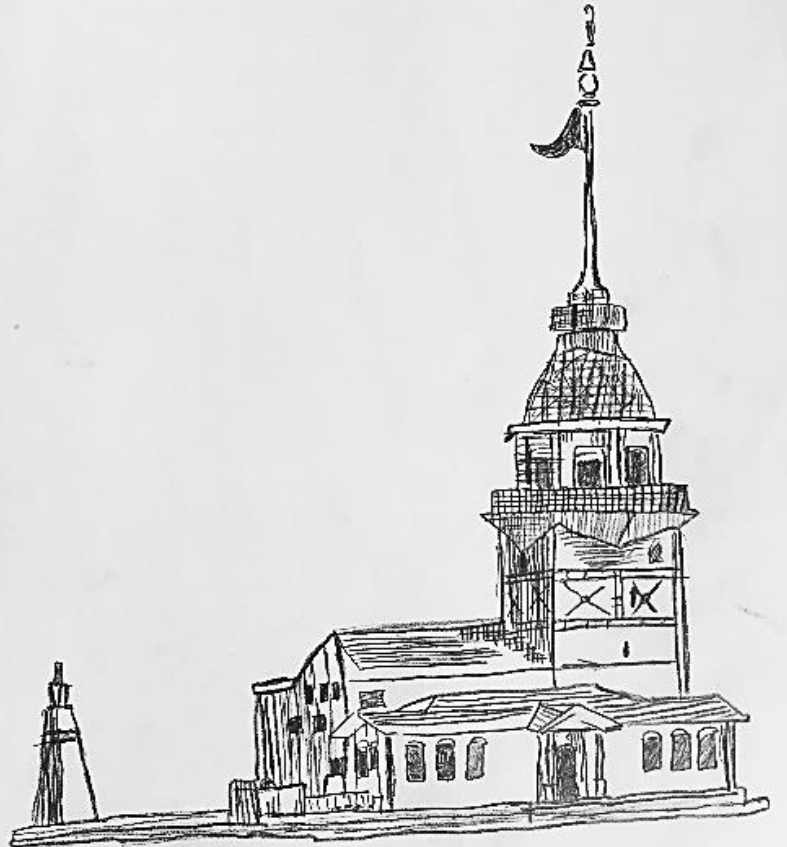
Burak AYAR KÜNDEKARİ

Ta Osmanlıdan günümüze uzanan tarihi bir gösterge. Maddi ve manevi değeri aynı

ölçüde içinde barındıran bir sanat. Kündekaride ana desen, birbirini keserek uzanan çizgilerin yarattığı geometrik bir doku ile bunların arasında ortaya çıkan çeşitli biçimlerdeki çokgen ve yıldızlardan oluşur. Her bir parça ayrı bir ahşap malzemedendir yapılıdır. Bu parçalar birbirlerine çizi ya da yapıştırıcı ile bağlanmaz. Hepsine yapılan ayrı bölümler birbirine geçerek parçalar bir bütün oluşturur. Bu şekilde her bir ahşap parçasının boyutu farklı olsa bile birbirine geçecek olan yerlerin belirlenmesi ile boyutlar dengelenir. Çok önemli bir işçilik gerektiren bu sanatta geometrik bilgilerin de göz önünde bulundurulması şarttır.

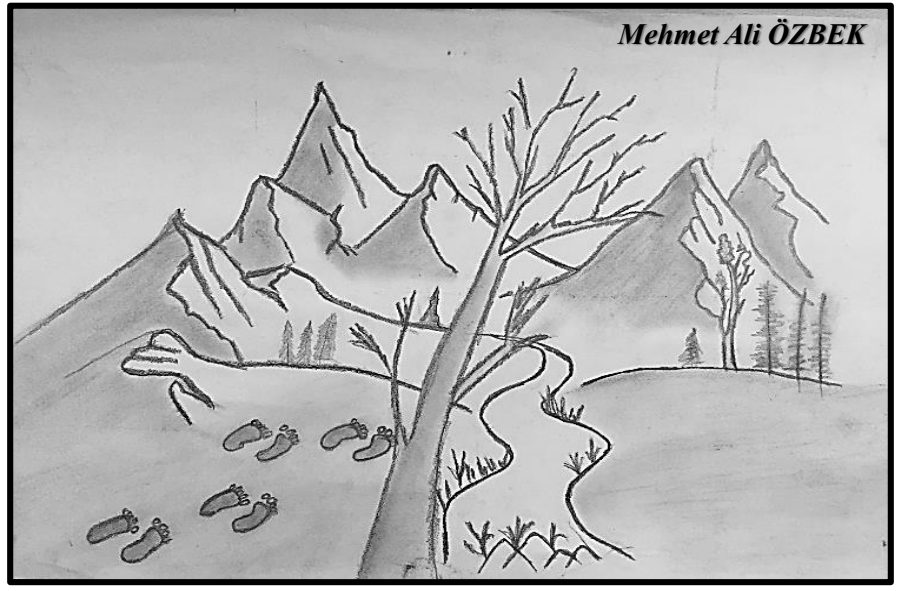
Kündekari de iki farklı teknik kullanılmaktadır: Bunlardan birincisi çakma ya da yapıştırma tekniğidir. Bu teknikle yapılan ahşap işlemler çok kullanışlı sayılmaz. Diğer ise oyma sanatıyla yapılan kündekaridir. Burada hiçbir yapıştırıcı malzeme kullanılmadığı için kullanım ömrü uzundur. Kündekari işlemleri daha çok kapı, pencere, minber... yapımında kullanılmaktadır.

Fadime BAYIK

Bir varmış bir yokmuş. Evvel zaman içinde kalbur saman içinde ülkenin birinde dünyanın en mutlu insanları yaşamış. Özellikle genç sevgililer ülkenin bütün sokaklarında sevgileriyle tanınır olmuşlar. Gel zaman git zaman ülkedeki gençlerde bir değişiklik olmuş. Artık sokağa çıkmaz çıksalar da yüzleri gülmez olmuş. Sevdiklerine bir tebessüm etmeyi çok görür olmuşlar. Ülkenin padişahı durumu fark etmiş etmesine de bu duruma neyin sebep olduğunu bulamamış.

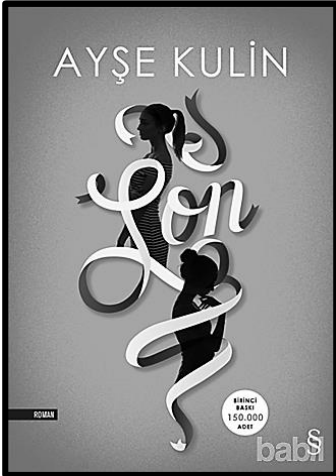
Bir gün gece vakti sokakta tek başına oturan bir genç gökyüzündeki sayısız yıldızları izlemeye koyulmuş. Sonra gözlerinin önünden bir anda geçip giden bir karartıyı fark etmiş. Ama ne olduğunu anlayamamış. Ertesi gece tekrar dışarı çıkıp yine gökyüzünü izlemeye koyulmuş. Aynı görüntü tekrar çıkar umuduyla saatlerce beklemiş. Sonra beklediği olmuş ve yine aynı görüntüyü görmüş. Hemen peşine takılıp takip etmeye başlamış. Bir süre sonra bu görüntünün bir cadıya ait olduğunu anlamış. Cadının elinde bir şişe varmış. Bu şişedeki iksiri geçtiği bütün yollara döküyormuş. Ta ki ülkenin bütün sokaklarını dolanana kadar ülkeyi terk etmiyormuş. Genç gördüklerine çok şaşırılmış. Sabah olunca arkadaşlarını toplayıp olanları anlatmış. Bir plan yapıp gece cadıyı yakalamaya karar vermişler. Hava kararınca gizli bir yere geçip beklemeye başlamışlar. Bir anda cadı önlerinde belirivermiş. Ellerindeki fileyi atıp cadıyı oracıkta yakalamışlar. Hemen padişahın huzuruna çıkarmışlar. Padişah cadıya neden bunu yaptığını sormuş. Cadı ise tek kelime etmemiş. Ama ülkedeki mutsuzluğun sebebinin elindeki o iksirden kaynaklandığını kabul etmiş.

Buna sinirlenen padişah cadıyı bir zindana atmış. Ama o zindan bilinen hiçbir zindana benzemiyormuş. Zindanın tavanında asılı duran onlarca şişe, şişelerin içinde de mutsuzluk iksirleri doluyormuş. Şişeye açılan bir delikten bu iksirler her gün bir damlayı odanın içine bırakıyormuş. Cadı ise odanın içine yayılan iksirin etkisiyle her gün biraz daha mutsuz biraz daha kızgın bir insan oluyormuş. Bu durum günler, haftalar, aylar sürmüş ve sonunda şişenin içindeki iksirler bitivermiş. Ama iksirlerin bittiği gün bizim cadı da mutsuzluktan ölüvermiş.

Cadının yakalanmasının ardından ülkede çok şey değişmiş. İksirin eskisinden kurtulan ülke zamanla yine gençlerin gülen yüzleriyle dolup taşmış. Sevenler birbirine kavuşmuş. Herkes yine mutluluk içinde yaşamaya başlamış. Ülkenin adı dünyada mutluluklar ülkesi olarak duyulmuş.

Gökten düşen üç elmanın üçü de sevenlere nasip olmuş...

Emre DARKA

SON

Yazar: Ayşe KULİN
Doğum: 1941, İstanbul
Eğitim: Robert Lisesi

Ayşe Küllin çeşitli gazete ve dergilerde editör ve muhabir olarak çalıştı. Uzun yıllar televizyon, reklam ve sinema filmlerinde sahne yapımcısı, sanat yönetmeni ve senarist olarak görev yaptı.

Öykülerden oluşan ilk kitabı "Güneşe Dön Yüzünü" 1984 yılında yayınlandı. 1977'de yayınlanan "Adı Aylin" adlı biyografik romanı ile İstanbul İletişim Fakültesi tarafından yılın yazarı seçildi. Bunun dışında öne çıkan kitaplarından bazıları; Sevdalinka, Füreya, Köprü, Nefes Nefese, Veda, Umud...

Yazarımızın "Son" adlı kitabı 2018 Kasım ayında yayınlandı. Kitabın içerisinde memleket meselelerini dert edinen, kendisine sevgiyle bağlandığı erkek arkadaşı tarafından ihanete uğrayan, aşk yerine umutla hayatına devam etmek zorunda kalan kişilerin bulunduğu ve tesadüflerin yer aldığı sürükleyici bir roman.

Kitabın konusunu şu şekilde özetleyebiliriz: Romanın baş kahramanı Esra tesadüfler sonucunda Derya ile tanışır. Ama bu karşılaşma dakikalar sonra Derya'nın ölümü ile sonlanır. Kendisini Derya'nın ölümünden

sorumlu tutan Esra'nın kaçış planları bu saatte başlar. Geçmişte yanlış kişiyi sevmesinden dolayı peşine takılan adamların Derya ile kendisinin benzerliklerinden dolayı onu öldürdüklerini düşünür ve komiserin yardımıyla yurtdışına-Şangay'a- gönderilir. Derya'nın eşinin de bir süre önce Şangay'da yaşamaya başlaması, uçakta tesadüfen karşılaşmaları ve minik Ada'nın annesiz kalması hikayenin gidişatını etkiler. İçinde suçluluk duygusu bulunan Esra Derya'ya olan borcunu ödeyebilmek için boş kaldığı zamanlarda Ada'nın bakımını üstlenir. Bu şekilde Derya'nın eşi olan Hakan'la da arkadaşlıkları ilerlemiş olur. Bu sırada Derya'nın ölümü ile ilgili sır perdesi de yavaş yavaş aralanır. Aslında cinayet hiç de tahmin edildiği gibi değildir. Derya, eşi yurtdışına gittikten sonra kızı Ada ile birlikte babasının evine taşınır. Ancak babasının evindeki hizmetçi ile hiç anlaşamamakta ve aralarında sürekli tartışma çıkmaktadır. Psikolojik sorunları da bulunan hizmetçi Nebahat Derya'nın ölümüne sebep olan asıl kişidir. Yapılan araştırmalar sonunda katil bulunur ve hapisaneye atılır. Esra katilin bulunmasından dolayı derin bir nefes alır ve vicdan azabından kurtulur. Yurtdışında yaşaması için artık bir sebebinin kalmadığını öğrenen Esra doktorluk görevini yapmak için ülkesine dönmeye karar verir. Hakan'la yaptığı veda konuşmasında Hakan'ın kendisini sevdiğini öğrenir. Ancak Hakan'ın duyguları karşılıksız çıkar. Çünkü Esra mesleğini çok seven ve idealleri olan bir kızdır. Hakan'ı Şangay'da bırakıp Türkiye'ye döner. Türkiye'de onu yine sevgiyle bekleyen bir kişi daha vardır. Komiser Vural. Fakat Vural'ın duyguları da karşılıksızdır. İki erkek de çıktıkları bu sevdâ yolculuğundan elleri boş döner.

Kitap Esra'nın ülkesine dönerken uçakta kurduğu hayalleriyle son bulur.

Yazarın bu kitabı da diğer kitapları gibi bir solukta okunan, akıcı bir üsluba ve ilginç olaylara sahip. Kitabın duygusal yanını ön plana çıkaran ifade ise -Ben Seni Hiç Unutmayacağım, Sen Beni Hiç Hatırlamayacaksın- Ada ile Esra arasında kurulan bağın bir göstergesi olarak sunulmuş. Kısacası Ayşe Kulin'in diğer kitapları gibi okunmasını tavsiye ettiğim romanlarından biri.

İMTİYAZ SAHİBİ

Hasan ÜZÜM

GENEL YAYIN YÖNETMENİ

Ümmügül AVCU

YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ

İsmail Levent ERTAN

GÖRSEL DANIŞMAN

Şaduman YILMAZ

Halime YEŞİLYURT

YAYIN KURULU

Halil TÜRK

İlhan DİŞÇİ

OKUL ADRES TELEFON

ÇUBUK MESLEKİ EĞİTİM MERKEZİ

Yıldırım Beyazıt Mahallesi Defne Caddesi No:2

Çubuk/ANKARA

TEL NO: 03128371319